

Sygnatura akt IV U 197/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 lutego 2021 r.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze Wydział IV Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Marta Ładzińska

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 22 lutego 2021 r. w J.

sprawy z odwołania K. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W.

z dnia 22 czerwca 2020 r., znak:(...)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W.

o jednorazowe odszkodowanie

I. zmienia decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. z dnia 22 czerwca 2020 r., znak: JO/o/043259819 w ten sposób, że przyznaje wnioskodawczyni K. K. prawo do jednorazowego odszkodowania z tytułu choroby zawodowej w wysokości odpowiadającej 5% stałego uszczerbku na zdrowiu, zaliczając na jego poczet dotychczas wypłacone świadczenie;

II. kosztami sądowymi obciąża Skarb Państwa.

SSR Marta Ładzińska

Sygn. akt IV U 197/20

UZASADNIENIE

Wyroku z dnia 22 lutego 2021 r.

Wnioskodawczyni K. K. wniosła odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w W. z dnia 22 czerwca 2020 r. znak (...), którą organ rentowy odmówił jej prawa do jednorazowego odszkodowania z tytułu choroby zawodowej. W uzasadnieniu wskazała, że przyznane odszkodowanie jest zaniżone i opiera się na błędnych ustaleniach w przedmiocie wysokości uszczerbku na zdrowiu w wymiarze 1%. Wniosła o przyznanie odszkodowania w wysokości 5% uszczerbku na zdrowiu. Wskazała, że pracowała jako technik dentystyczny od 13.03.2018 r. do 24.06y.2019 r. we wrześniu 2018 r. pojawiły się u niej pierwsze zmiany skórne. Testy alergologiczne wykazały silne odczyny dodatnie na materiały dentystyczne. W dniu 13.12.2019 r. wydano orzeczenie nr (...), którym orzeczono u wnioskodawczyni chorobę zawodową pod postacią alergicznego kontaktowego zapalenia skóry wymienioną w poz. 18.1 wykazu chorób zawodowych. Decyzją nr / H./ (...) Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego stwierdzono u wnioskodawczyni chorobę zawodową - alergiczne kontaktowe zapalenie skóry.

Pozwany Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. w odpowiedzi na odwołanie wniósł o oddalenie odwołania (k. 27-28) oraz o zasądzenie na rzecz strony pozwanej kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych. Organ rentowy zarzucił, że podstawą decyzji była Ustawa z dnia 30 października 2002 roku o ubezpieczeniu społecznym

z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (DZ U nr 199, poz. 1673) oraz że na mocy przepisu art. 11 ust. 1 cytowanej Ustawy jednorazowe odszkodowanie przysługuje ubezpieczonemu, który wskutek wypadku przy pracy lub choroby zawodowej doznał stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, a wnioskodawczyni zgodnie z orzeczeniem komisji doznał uszczerbku na zdrowiu w wysokości 1%. Stosownie do orzeczenia zostało jej przyznane odszkodowanie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawczyni K. K. pracowała jako technik dentystyczny od 13.03.2018 r. do 24.06.2019 r. We wrześniu 2018 r. pojawiły się u niej pierwsze zmiany skórne.

Testy alergologiczne wykazały silne odczyny dodatnie na materiały dentystyczne.

W dniu 13.12.2019 r. wydano orzeczenie nr (...), którym orzeczono u wnioskodawczyni chorobę zawodową pod postacią alergicznego kontaktowego zapalenia skóry wymienioną w poz. 18.1 wykazu chorób zawodowych.

Decyzją nr / H./ (...) Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego stwierdzono u wnioskodawczyni chorobę zawodową - alergiczne kontaktowe zapalenie skóry.

(dowód: bezsporne, a nadto: decyzja nr / H./ (...) Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego, k – 6-8, postanowienie, k – 9, karta pacjenta, k – 10-14, wyniki testów, k – 15, wyniki testów, k – 16-21, orzeczenie lekarskie o rozpoznaniu choroby zawodowej, k – 21-23)

Wnioskodawczyni doznała stałego uszczerbku na zdrowiu na skutek wykonywanej pracy zawodowej. Uszczerbek powstał w trakcie wykonywania pracy zawodowej i wynosi 5 %.

U wnioskodawczyni występują zmiany skórne zlokalizowane na grzbietach dłoni i nadgarstków o charakterze rumienia i czerwonych grudek. Wnioskodawczyni wymaga leczenia, a do utrzymania remisji nie jest wystarczający brak kontaktu z materiałami dentystycznymi – protetycznymi, w związku ze współistniejącą alergią na nikiel i balsam peruwiański.

(dowód: opinia biegłego dermatologa P. P. z dnia 27.10.2020 r., k – 38)

Ustalając stan faktyczny w niniejszej sprawie Sąd oparł się na dowodach z dokumentacji zawartej w aktach ZUS, na dokumentacji medycznej złożonej przez wnioskodawcę oraz na opinii biegłego dermatologa P. P.. Żadna ze stron nie kwestionowała autentyczności i treści przedłożonych dokumentów. Opinia biegłego zostanie omówiona w toku rozważań.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie zasługiwało na uwzględnienie.

Podstawą żądania wnioskodawczyni był przepis art.11 ustawy z dnia 30 października 2002 roku o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. z dnia 28 listopada 2002 roku, nr 199, poz. 1673 ze zmianami, nazywanej dalej Ustawą wypadkową), zgodnie z którym ubezpieczonemu, który w następstwie wypadku przy pracy lub choroby zawodowej doznał stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, przysługuje jednorazowe odszkodowanie.

W niniejszej sprawie okolicznością bezsporną był fakt, że wnioskodawczyni doznała uszczerbku na zdrowiu na skutek choroby zawodowej. Spór dotyczył okoliczności, w jakiej wysokości był ten uszczerbek. Od wysokości uszczerbku zależy bowiem wysokość odszkodowania w świetle art. 11, 12 Ustawy wypadkowej.

Wysokość uszczerbku na zdrowiu wnioskodawczyni wynosi 5 %. Sąd ustalił tę okoliczność na podstawie opinii biegłego sądowego z zakresu dermatologii P. P.. Biegły orzekł, że uszczerbek wynosi 5 %, wskazując, że U wnioskodawczyni

występują zmiany skórne zlokalizowane na grzbietach dłoni i nadgarstków o charakterze rumienia i czerwonych grudek, a organ rentowy błędnie przyjął, że wnioskodawczyni nie wymaga leczenia, a do utrzymania remisji jest wystarczający brak kontaktu z materiałami dentystyczno – protetycznymi. Organ rentowy nie uwzględnił współistniejącej alergii na nikiel i balsam peruwiański.

Sąd dał wiarę opinii, albowiem była ona rzetelna, spójna, logiczna oraz sporządzona zgodnie z zasadami wiedzy.

Opinia biegłego podlega - jak inne dowody - ocenie według art. 233 § 1 k.p.c., lecz odróżniają ją szczególne kryteria oceny, to jest zgodność z zasadami logiki i wiedzy powszechnej, poziom wiedzy biegłego, podstawy teoretyczne opinii, sposób motywowania oraz stopień stanowczości wyrażonych w niej wniosków. Nie podlega ona zatem weryfikacji w takich kryteriach, jak dowód na stwierdzenie faktów. Jednocześnie, przy ocenie biegłych lekarzy sąd nie może zająć stanowiska odmiennego, niż wyrażone w tej opinii, na podstawie własnej oceny stanu faktycznego (tak: wyrok SN z 1987.10.13, II URN 228/87, (...)). Z istoty i celu dowodu z opinii biegłego wynika przy tym, że jeśli rozstrzygnięcie sprawy wymaga wiadomości specjalnych, dowód z opinii biegłych jest konieczny. W takim wypadku Sąd nie może poczynić ustaleń sprzecznych z opinią biegłego, jeżeli jest ona prawidłowa i jeżeli odmiennie ustalenia nie mają oparcia w pozostałym materiale dowodowym. W niniejszej sprawie Sąd nie dopatrył się przesłanek podważających prawidłowość wydanych opinii.

Organ rentowy nie złożył zastrzeżeń do opinii dermatologa, co pozwala przyjąć, że nie kwestionuje jej wniosków.

W związku z powyższym, wobec ustalenia, że wnioskodawczyni doznała stałego uszczerbku na zdrowiu w związku z chorobą zawodową w wysokości 5 %, Sąd uznał odwołanie za uzasadnione i na podstawie przepisu art. 477⁽¹⁴⁾ § 2 k.p.c. odwołanie uwzględnił, zmieniając decyzję organu rentowego.

Rozstrzygnięcie o kosztach sądowych zawarte w punkcie II wyroku znajduje oparcie w przepisie art. 108 k.p.c. oraz art. 113 w zw. z art. 96 ust. 1 pkt 4 w zw. z art. 98 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z 2010 r., Nr 90, poz. 594). W toku postępowania wnioskodawczyni była zwolniona od obowiązku uiszczenia kosztów sądowych, a wydatki w toku postępowania ponosił Skarb Państwa.

Sąd w niniejszym postępowaniu wydał wyrok na posiedzeniu niejawnym, działając na podstawie przepisu art. 148 (1) k.p.c., zgodnie z którym Sąd może rozpoznać sprawę na posiedzeniu niejawnym, gdy pozwany uznał powództwo lub gdy po złożeniu przez strony pism procesowych i dokumentów, w tym również po wniesieniu zarzutów lub sprzeciwu od nakazu zapłaty albo sprzeciwu od wyroku zaocznego, sąd uzna - mając na względzie całokształt przytoczonych twierdzeń i zgłoszonych wniosków dowodowych - że przeprowadzenie rozprawy nie jest konieczne. W niniejszym postępowaniu żadna ze stron nie wniosła o przeprowadzenie rozprawy a sąd – po zapoznaniu się z materiałem dowodowym uznał, że przeprowadzenie rozprawy nie jest konieczne. Zasadnicze znaczenie dla rozstrzygnięcia miał bowiem stan zdrowia wnioskodawczyni, dla oceny którego konieczne było powołania biegłego, co Sąd uczynił.

W związku z powyższym orzeczono jak w sentencji.

SSR Marta Ładzińska